

INTEGRATION AF INDVANDRERKVINDER

Torsdag d. 24/2
kl. 19.15 (OBS)

Odense Friskole

Marts 1988 står krystalklart i erindringen hos **Razan Haugaard**. Hun var dengang 15 år, allerede gift med en langt ældre mand og havde en lille datter på syv måneder. Sammen med mange andre kurdiske kvinder, mænd og børn var de på flugt fra Irak og Saddam Husseins bomber og giftgas.

Under den tre dage lange flugt gennem bjergene til Iran var det fuldstændig udelukket, at Razan – og de andre kvinder – kunne trække bukserne ned og tisse. Det ville krænke familiens ære. Men man kan ikke holde sig i tre døgn, så i stedet måtte kvinderne tisse i bukserne, selvom alle vidste, at vådt tøj i bidende frostvejr kunne betyde deres endeligt. Selv i den mest ekstreme situation var en død kvinde bedre end en krænket ære.

Der besluttede Razan, at hun ville kæmpe for kvinders frihed og rettigheder – kæmpe imod negativ social kontrol.

Som 17 årig flygtede hun sammen med sin mand og nu to børn til Danmark. Efter nogle år blev hun skilt, giftede sig på ny og blev skilt igen.

I dag bruger hun sin energi på at få indvandrerkvinder integreret og ud på arbejdsmarkedet – også i Odense.

De kvinder kan langt mere, end både samfundet og de selv tror. Jeg kan som rollemodel give dem et puf, så de overvinder deres barrierer, siger Razan Haugaard.

INTEGRATION